

G. M. KRZHIZHANOVSKILLE

27. I.

Kirjoittaa starik. Luin kiukkuisen kirjeenne, joka on päivätty 3. I, ja vastaan heti. Kirjeenvaihdosta, koirista ¹⁸⁰ etc. kirjoittaa alempana sihteeri ¹⁹¹: en saa enää selvää, kuka on syyllinen, mutta meidän täytyy ehdottomasti olla jatkuvasti kirjeenvaihdossa, kirjoittaa vähintään kahdesti kuukaudessa, tähän mennessä sitä ei ole tehty, emmekä ole tienneet pitkiin aikoihin Teistä mitään. Älkää unohtako, että kun meille ei tule kirjeitä, emme voi tehdä mitään, emme tiedä, ovatko ihmiset elossa, meidän on pakko, suorastaan pakko pitää heitä melkein olemattomina. Ette vastannut kysymykseeni, muuttaako Brutus paikkaa; nähtävästi on vähän toiveita asian kuntoon saattamisesta ennen kuin tämä muutto tapahtuu. Nyt itse asioista. Moit tiessanne meitä Te yliarvioitte voimamme ja vaikutuksemme: olemme päässeet täällä sopimukseen OK:sta, vaatineet sen koollekutsumista, Teidän kutsumista kokoukseen ja kirjoittaneet Teille. Mitään muuta emme ole voineet tehdä, emme kerrassaan mitään muuta, emmekä vastaa mistään. Pahan alkujuuri on siinä, ettei Brutus ole ollut OK:ssa, ja kaikki on sitten tehty ilman häntä (samoin kuin ilman meitäkin). Emme hyväksyneet tuntematonta jäsentä (hän on sellainen kuhnus ja tyhmyri, tunsin hänet henkilökoh- taisesti Pihkovassa, hän on sidottu perheeseen ja asuin- paikkaan, takapajuinen eikä kelpaa mihinkään, Pankratia

on jo moitittu hänen takiaan), emme lykänneet byroota, emme ole antaneet Pankratille kerrassaan mitään „valtaa”. Mutta kun kävi niin, että Pankrat osoittautui ainoaksi (NB NB) ripeäksi henkilöksi OK:ssa, hän ei voinut olla saamatta myös valtaa. Kirjoitatte, että ihmisiä on, mutta meillä heitä ei ole, emme tiedä emmekä näe heitä. Meitä hermostuttaa tavattomasti, kun ei ole kerrassaan ketään, joka voisi toimia OK:ssa, jossa tarvitaan ripeitä, paikasta toiseen matkustelevia, vapaita ja illegaalisia ihmisiä. Pankrat yksin meni maan alle, lähti matkalle, alkoi matkustella paikasta toiseen, tutustui kaikkeen ja hänestä tuli luonnostaan korpraali. Me emme tietenkään estäneet häntä, emme voineet emmekä halunneetkaan estää, sillä ei ole ketään toista!!! Käsittäkää se vihdoinkin. Pankrat on laiska ja välinpitämätön, mutta hän on älykäs ja pystyvä, tuntee asiat ja osaa tapella, kyllä hänen kanssaan tulee toimeen. Nyt hän on juuttunut [Pariisiin] epämääräiseksi ajaksi, ja me riitelemme hänen kanssaan, yritämme saada hänet lähtemään Venäjälle, sillä muuten OK on pelkkä nolla. Kohta matkustaa „hän” (Akimin veli), koetamme saada hänet Organisaatiokomiteaan, „hän” tuntuu tarmokkaalta. „Peron” ei tee mieli lähteä. Passeja ei ole eikä kopioita. Jos Brutus siirtyy lähemmäksi, vilkkaampaan paikkaan, autamme häntä saamaan byroon¹⁹² uudelleen haltuunsa ja ehkäpä kaikki järjestyy. Muuten kaikki alkaa mennä niin kuin allah tahtoo (mikäli menee), niin kuin Pankrat tahtoo ja niin kuin „hän” tahtoo, emmekä me mahda sille mitään.

Kirjallisuutta on alettu lähettää. Sitä on viety yli 40 puuta. OK:n julkilausuman julkaisemme 32. numerossa, joka ilmestyy ylihuomenna.

Djadenka on samoin yhä syrjässä (niin kuin Brutuskin) eikä ole asettunut mihinkään; jos hän Brutuksen kanssa asettuisi vaikkapa Poltavaan, he ottaisivat byroon haltuunsa.

Olen hirveästi suuttunut Zarinille: ei kirjoita mitään kunnonleen, on velto eikä tiedä mitään Kieivistä, antoi hajanuksen tapahtua aivan nenänsä alla. Sellainen paikkakunnan asioista syrjäytyminen on vallan luonnotonta!! Emme suinkaan me ole syysä siihen, että kahdesta OK:n „tasavertaisesta jäsenestä” Zarin „istuu eikä virka sanaakaan”,

mutta Pankrat sentään touhuaa jotain? Luulen (en ole varma), ettei Zarin ole kovinkaan aloitekykyinen ja sitä paitsi häntä sitoo hänen julkinen toimintansa ja asuinpaikkansa. Ja tätä nykyä tuollaiset henkilöt jäävät syrjään itsestään, ilman että olisimme siihen syyssä tai tahtoisimme sitä.

Kirjoitettu tammikuun 27 p:nä 1903

Lähetetty Lontoosta Samaraan

Julkaistu ensi kerran v. 1928

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*
